

Bellaterra 22 de juliol del 1962

Colc/10422(1)
UAB

Estimat fill:

Contesto la teva carta del dia 16, rebuda puntualment el 20. La prosperitat econòmica d'Espanya, és evident. Si entrarem o no al Mercomú, és difícil vaticinar-ho. Déu doni als governs que han de consolidar aquesta institució, el seny necessari per a acceptar els renunciaments que comporta, en benefici dels guanys que se n'esperen.

He parlat per telèfon amb en Messeguer. Han arribat bé. Porta un programa de visites i viatges molt extens. D'antuvi havíem convingut que abans del dia 27 passariem un dia a Bellaterra. En preguntar, però, per en Joan, li vaig dir que tota la setmana entant serà fora. En efecte fa uns moments que l'hem acomiadat. Han sortit, amb els que han de ser els seus pares polítics i la promesa, en cotxe, cap a França, per a visitar Lourdes i altres indrets del Sur del país. Estaran de retorn, Si Déu vol, el diumenge que ve. Es a dir, quan en Messeguer haurà reprès la seva excursió. Va dir-me, doncs, que com el seu desig era veure'ns i parlar a tots, ja em trucaria oportunament per a dir-me el dia que pugui designar i aleshores tindrem la sentada llarga i interessant que tant desitgem. Ens agradarà que hi assisteixin també en Peypoch i la seva senyora.

Parlo del vostre pròxim retorn amb tots els amics i coneguts. Ho vaig dir a en Bofarull que en tingué una gran alegria. En Graus creu poder proporcionar-te feina en gran. Per a complement de molts dels seus dibuixos ha de recórrer a un fotògraf que s'ha especialitzat en feines auxiliars per a dibuixants. Va començar a la cuina de casa seva i avui està instal·lat en un edifici modern, l'edifici Mandri, construït a l'Eixample, Mallorca, prop del Passeig de Gràcia, d'una sumptuositat impressionant. El senyor Arnau està engrescat. Ha ofert ajudar-te fins allà on pugui. Si en la casa on haureu de viure, no hi hagués lloc per a montar-hi un estudi com cal, te l'instal·laríem a can Sirven o bé a la botiga que posseeix a la Diagonal, en la qual disposa d'espai suficient i bona llum. Inclús econòmicament, encara que no per la totalitat de les teves necessitats, per una part podrà ajudar-te, a base de feines a fer. Arreu trobo facilitats i encoratjaments. Quan a fer feina per a clients de províncies, no t'espanti: paguen bé i, si es necessari, a la bestreta. Barcelona, Madrid i València són els centres d'irradiació artística per tot Espanya. Fent bona feina, i aportant nous elements a la mateixa, l'èxit és segur i ràpid. Els dos procediments que em descrius els crec d'un gran interès. Les fotos del catàleg de mosaics -transparències en color ~~152~~ (52 pesses) les he encarregades a l'artista del qual ja t'he parlat altres vegades, instal·lat a la Diagonal. La creació del Catàleg es meva i el treball d'ordenació i dibuix, d'en Graus. No cal insistir: la ~~EHEN~~ cosa que menys t'ha de preocupar, és la feina.

Segueixo buscant casa. No pateixis, que ja en trobaré. La Vanguardia porta cada dia una llista molt nodrida de pisos per llogar, amoblats, de gran luxe (per a diplomàtics) i "confortables", que vol dir mes modestos. Si a darrera hora no hagués trobat el millor que per vosaltres desitjo, em conformaria amb el que fos, i en darrer terme, ja et vaig dir que tinc una solució d'emergència. La que en darrer terme adopti, serà provisional, puix ben aviat podràs triar estatge a gust i abast de les vostres necessitats.

La mare està que no sap avenir-se que et pugui abraçar. m diu sovint: "el meu fill deu pensar que li escric poc" Tantes coses com tinc per dir-li! Malgrat que hagi rebut poques cartes seves, t'ha escrit molt sovint.

Bellaterra, 22 juliol del 1962

a . C.

Full III.

Calc/0422(2)
UNB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Ha passat moltes hores escrivint la seva pena, el seu enyorament, la seva desesperança: ha abocat el cor sobre el paper, conversant amb tu ... I a l'hora de tancar la carta, l'ha esqueixada. Jo li he retret sovint que feia mal fet, i sempre m'ha contestat: "-No vull entristir al meu fill. El dia que em surti una carta per a animar-lo i alegrar-lo, ja li enviaré". Ara que podria fer-la, espera dir-te en una abraçada tot allò que per tants anys ha silenciats. Ja hauràs comprès, però, que en tot el què t'he escrit jo s'hi ha reflectit sempre el seu pensament; llevat de la literatura, tot el contingut familiar de les meves cartes, l'ha inspirat ella. Això no vol pas dir que jo no hi hagi participat en comunitat d'idees i sentiments.

Tots aquests problemes -com el d'escriure't setmanalment, estan a punt de resoldres. Per cert que fa pocs dies vaig comprar sobres d'avió, i, com de costum, en vaig demanar 25. Un cop fora de l'estanc, vaig reflexionar: vint-i-cinc? Perquè tants? No voldria pas estar tantes setmanes esperant-vos. Amb dotze o quinze me n'haurien sobrats. Falten encara, prop de tres mesos pel gran esdeveniment. Per la nostra ansietat d'espera, semblen una eternitat, però en adonar-nos que fa vint-i-tres anys que l'espera dura, tres mesos semblen un instant!

Aquesta setmana la mare i jo, sense en Joan, la passarem molt enyorats. Esperarem el seu retorn amb ansietat. Amb la mateixa ansietat i goig que esperem les teves cartes, que ara, sortosament, arriben puntualment cada divendres. L'espera de la carta ens ajudarà a fer mes curta la d'en Joan.

Una persona amiga va anar fa uns dies a la Selecta a comprar el teu llibre "Cròniques de la veritat oculta". Li ponderaren les seves excel·lents qualitats, afegint "-Es un gran autor; resideix a Mèxic, però està a punt de repatriar-se". El teu retorn, ja és notícia!

No seria gaire gentil que en González Porto posés dificultats al traspass del teu estudi, no acceptant el teu successor, sobretot si, com suposo, reuneix condicions de suplència suficients. Ja et deus haver adonat que no vaig tornar a saludar-lo. Va dir que a fi de juny retornava a Mèxic i ja deu trobar-s'hi. Em va fer l'efecte que no el satisfèia gens que deixessis el país, sobretot en el moment en que vaig entrevistar-lo, potser una mica deprimit perquè les coses no es desenvolupaven totalment al seu gust. De tota manera crec que la situació de Mèxic ha de seguir preocupant-lo. He llegit una informació a MUNDO -la col·lecció de qual revista tinc completa- i sembla que la situació del país no ofereix gaires perspectives favorables als interessos del senyor González Porto. La informació aludida, m'ha convençut mes plenament de la necessitat de que tornis.

Plego. M'espera més feina, que voldria enllestir aquest matí. Les vacances porten una pertorbació de personal, i em veig obligat a suplir algunes feines de les que ~~deixen~~ que fan els que "descansen".

No ens cansarem de repetir que us esperem amb gran il·lusion. Conèixer i abraçar els nens! Abraçar-vos a tots! I, per a tu, l'emoció de conèixer el teu fill gran! Quedaràs sorprès! Quantes emocions ens esperem.

De tot cor, per a tots, petons i abraçades